

ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ - Η ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΟΥ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΣΚΗΣΗ Ι

Εκφώνηση

Στις παρακάτω προτάσεις να εντοπίσετε το υποκείμενο των υπογραμμισμένων απαρεμφάτων και να δικαιολογήσετε την πτώση του.

1. exclamavit Nasica se domi non esse. [24]
2. quando hanc ficum decerptam esse putetis ex arbore. [25]
3. Neminem credideritis patriae consulturum esse. [25]
4. (Sutor) eum instituerat haec dicere. [29]
5. sutor dicere solebat. [29]
6. Murenam laudare debemus. [30]
7. Meruisse vero stipendia (Murenam) in eo bello virtutis fuit; [30]
8. me pro salute [...] obicere potui. [32]
9. is fores reserari eosque intromitti iussit. [34]
10. narrate Samnitibus Manium Curium malle locupletibus imperare. [36]
11. etsi ego clamabam nihil esse bello civili miserius. [37]
12. Sed antiquitatem tibi placere dicis. [41]
13. Nunc intellego [...] neminem tam stultum fore. [42]
14. Ego nihil iam pati possum. [43]
15. Hoc est quod Tarquinius dixisse ferunt. [44]
16. (Caesar) in litteris scribit se cum legionibus celeriter adfore. [45]
17. quod decet cariore nobis esse patriam. [46]
18. (Sertorius) a cerva sese monitum esse praedicabat. [48]
19. Ea cerva [...] perisse credita est. [48]
20. Sertorius [...] dixit eis visum [...] sibi esse cervam [...] ad se reverti. [48]

Λύση

1. exclamavit Nasica se domi non esse. Υποκείμενο το **se**, σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ταυτοπροσωπία σε ειδικό απαρέμφατο (**λατινισμός**). Το **se** αναφέρεται στο Nasica που είναι το υποκείμενο του ρήματος.
2. quando hanc ficum decerptam esse putetis ex arbore. Υποκείμενο το **ficum**, σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ετεροπροσωπία [υποκείμενο του ρήματος το (vos)].
3. Neminem credideritis patriae consulturum esse. Υποκείμενο το **Neminem**, σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ετεροπροσωπία [υποκείμενο του ρήματος το (vos)].
4. (Sutor) eum instituerat haec dicere. Υποκείμενο το **eum**, σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ετεροπροσωπία [υποκείμενο του ρήματος το Sutor].
5. sutor dicere solebat. Υποκείμενο το **sutor**, σε πτώση ονομαστική, γιατί έχουμε ταυτοπροσωπία σε τελικό απαρέμφατο [υποκείμενο και του ρήματος το sutor].
6. Murenam (nos) laudare debemus. Υποκείμενο το εννοούμενο **nos**, σε πτώση ονομαστική, γιατί έχουμε ταυτοπροσωπία σε τελικό απαρέμφατο [υποκείμενο και του ρήματος το (nos)].
7. Meruisse vero stipendia (Murenam) in eo bello virtutis fuit; Υποκείμενο το εννοούμενο **Murenam**, σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ετεροπροσωπία [υποκείμενο του απροσώπου ρήματος το Meruisse].
8. me pro salute [...] obicere potui. Υποκείμενο το εννοούμενο **ego**, σε πτώση ονομαστική, γιατί έχουμε ταυτοπροσωπία σε τελικό απαρέμφατο [υποκείμενο και του ρήματος το ego].

9. is fores reserari eosque intromitti iussit. Υποκείμενα των δυο απαρεμφάτων τα **fores** και **eosque** αντίστοιχα, σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ετεροπροσωπία [υποκείμενο του ρήματος το is].
10. narrate Samnitibus Manium Curium malle locupletibus imperare. Υποκείμενο των δυο απαρεμφάτων το **Manium Curium**, σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ετεροπροσωπία σε ειδικό απαρέμφατο (malle) [υποκείμενο του ρήματος το (vos)] και ταυτοπροσωπία σε τελικό απαρέμφατο (imperare), όπου η αιτιατική πτώση του Υποκειμένου οφείλεται στην εξάρτηση του από το προηγούμενο ειδικό απαρέμφατο.
11. etsi ego clamabam nihil esse bello civili miserius. Υποκείμενο το **nihil**, σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ετεροπροσωπία [υποκείμενο του ρήματος το ego].
12. Sed antiquitatem tibi placere dicis. Υποκείμενο το **antiquitatem**, σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ετεροπροσωπία [υποκείμενο του ρήματος το (tu)].
13. Nunc intellego [...] neminem tam stultum fore. Υποκείμενο το **neminem**, σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ετεροπροσωπία [υποκείμενο του ρήματος το (ego)].
14. Ego nihil iam patri possum. Υποκείμενο το **ego**, σε πτώση ονομαστική, γιατί έχουμε ταυτοπροσωπία σε τελικό απαρέμφατο [υποκείμενο και του ρήματος το ego].
15. Hoc est quod Tarquinius dixisse ferunt. Υποκείμενο το **Tarquinius**, σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ετεροπροσωπία [υποκείμενο του ρήματος το (ei)].
16. (Caesar) in litteris scribit se cum legionibus celeriter adfore. Υποκείμενο το **se**, σε πτώση αιτιατική γιατί έχουμε ταυτοπροσωπία σε ειδικό απαρέμφατο (**λατινισμός**). Το **se** αναφέρεται στο Caesar που είναι το υποκείμενο του ρήματος.
17. quod decet cariorem nobis esse patriam. Υποκείμενο το **patriam**, σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ετεροπροσωπία [υποκείμενο του απροσώπου ρήματος το esse].
18. (Sertorius) a cerva sese monitum esse praedicabat. Υποκείμενο το **sese**, σε πτώση αιτιατική γιατί έχουμε ταυτοπροσωπία σε ειδικό απαρέμφατο (**λατινισμός**). Το **sese** αναφέρεται στο Sertorius που είναι το υποκείμενο του ρήματος.
19. Ea cerva [...] perisse credita est. Υποκείμενο το **cerva**, σε πτώση ονομαστική παρά το γεγονός ότι έχουμε ταυτοπροσωπία σε ειδικό απαρέμφατο (**άρση του λατινισμού**). Ο λατινισμός δεν ισχύει και το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου δεν επαναλαμβάνεται σε πτώση αιτιατική, γιατί το απαρέμφατο εξαρτάται από παθητικό δοξαστικό ρήμα σε προσωπική σύνταξη [Το cerva είναι υποκείμενο και του credita est].
20. Sertorius [...] dixit eis visum [...] sibi esse cervam [...] ad se reverti. Υποκείμενο του απροσώπου visum esse είναι το απαρέμφατο **reverti**. Υποκείμενο του reverti το **cervam**, σε πτώση αιτιατική, γιατί έχουμε ετεροπροσωπία [υποκείμενο του ρήματος το Sertorius].